

Inhoud

Colofon.....	2
Redactioneel.....	3
Bestuurs mededelingen Stichting tot Behoud van de BU130	3
Bestuurs mededelingen Vereniging Vrienden van Trui.....	5
De varende eerstejaars.....	7
Teigetje.....	8
Rexen	7
Het voorseizoen!.....	13
Promo	18
Algemene informatie	19
Vereniging Vrienden van Trui	19
Algemene informatie	20
Stichting tot Behoud van de BU130..	20
Telefoonlijst	23

OPROEP!!!!!!!!!!

Stuur al je mooie zomerbottervakantie-
foto's in voor de volgende bulletalie! Het
lieft op een cd'tje, maar het kan ook via
de mail van VVT.

Colofon

De Bulletalie is een uitgave van de Vereniging
Vrienden van Trui. Het heeft tot doel geïnteres-
seerden op de hoogte te houden van het reilen en
zeilen van de Trui. Het blad verschijnt drie maal
per jaar; in maart, juni en oktober.

De redactie bestaat uit:

hoofdredactie
Ruben Jongejan 015 213 01 48

layout & vormgeving
Céline Stadig 06 421 522 26

Vereniging Vrienden van Trui

Adres: Coenderstraat 1
2613 SM Delft

Telefoon: 015 214 41 13

Email: vvt@bolkhuis.tudelft.nl

KvK: 27251440

Bestuur van Vereniging Vrienden van Trui:

Voorzitter
Geeske Veen 015 212 67 80

Secretaris
Daan Venekamp

Penningmeester
Daan Mastenbroek 015 214 41 13

Bestuur van de Stichting tot Behoud van de BU130:

Voorzitter
Marijn van Galen 015 214 41 13

Secretaris
Floor Naus 06 150 805 21

Penningmeester
Céline Stadig 06 248 560 18

Commissaris onderhoud
Hugo Schuitemaker 015 261 64 06

Redactioneel

Het is al juli. Voor u ligt de laatste Bulletin van dit collegejaar. Nog niet iedereen zal inmiddels weer zijn bijgekomen van alle tentamens en eindfeesten. Maar ook de laatste restjes hoofdpijn zullen snel verdwijnen met het lezen van de verhalen over de schuit waarmee straks velen het Wad op zullen varen.

Het worden weer weken vol dobberen, droogvallen en wadlopen. Wat is beter dan met de zon op je bol van eiland naar eiland te varen? Toch zullen ook groepen gaan voor de drie kapitalen: Zeilen, Zuipen, Zzzz. Een goede mix behoort natuurlijk ook tot de mogelijkheden.

Rest mij nog iedereen een fantastische vakantie toe te wensen!

Goede vaart

Ruben Jongejan

Bestuurs Mededelingen Stichting tot Behoud van de BU130

Van de stichtingsvoorzitter,

Hoera! Het is vakantie!

Nouja, bijna dan. Nog een paar dagen werken en dan mag ik zelf weer een weekje op de Trui varen. Lekker zwerven over het Duitse wad, droogvallen, wadlopen, eilandlopen en kruisen tot je er bij neer valt. 's Avonds in haventjes liggen waar je nog nooit bent geweest, en in kroegen zitten waar mensen je aankijken alsof ze werkelijk nog nooit botteraars gezien hebben.

Voor mij persoonlijk zit er nu een jaar van werken, de Bolk en de botter besturen op. Een jaar waarin ik het drukker heb gehad dan ooit. Een jaar zonder stuif, waarin ik regelmatig andere dingen vóór de botter moest laten gaan, zoals werken (voor geld dus). Vanaf september ga ik mijn studie informatica weer oppakken, want voor studeren ben ik toch vier jaar terug naar Delft gekomen.

Ik heb dan ook besloten om op zoek te gaan naar een opvolger, het is tijd voor nieuwe frisse ideeën voor de stichting, het “dat doen wij nou eenmaal altijd zo”-dogma ligt op de loer. Mijn voorkeur gaat ernaar uit om deze zo rond oktober, november te vinden, dan de voorzitterszaken over te dragen, samen het winteronderhoud te doen en dan zo begin maart de overdracht plaats te laten vinden. Dan heb ik er ruim drie jaar als voorzitter op zitten en vind ik het wel mooi geweest.

Oh en Trui, maak je geen zorgen hoor, ik heb nog minimaal 4 jaar studie te gaan, dus ik blijf nog wel even in de buurt...

Iedereen veel plezier en verre (vaar)reizen toegewenst in de vakantie!

Uw voorzitter,

Marijn van Galen

Secretarieel

Al een tijdje is het vaarseizoen in volle gang.
Botterverhuur-periode is inmiddels gestart.
Carbo, daar hoeven we even niet aan te denken.
De zomerweken zijn al allemaal verhuurd.
En ook zijn (bijna) alle verhuurweekends “uitverkocht”.
Friesland, daar heeft Trui tijdens de opleidingsweken een rondje gemaakt.
Graag wilde ze naar het Wad.
Helaas was er iets te harde wind.
In ieder geval was het wel erg gezellig.
Je hebt wat gemist als je er niet bij was.
KMT staat alweer snel voor de deur, de commissie is bezig...
Laatste geworden bij Onverstaagd?
Maar wel goed gevaren!
Natuurlijk geldt de uitkomst van zo'n wedstrijd niet echt.
Opleiding is belangrijker dan winnen.
Presteren in de opleiding dan maar?
Qua bestuursmededelingen kan ik het volgende zeggen:
Reorganisatie m.b.t. de ledenlijst; deze wordt nu bijgehouden door VVT.
Stuur dus nu je adreswijzigingen naar VVT@bolkhuis.tudelft.nl
Tegenwoordig krijg je een brief wanneer je niet op tijd de huur betaalt.
Uiterlijk 3 weken voor een verhuurweek(end) moet contract en geld binnen zijn.
Visserijdagen, zijn we voor aangemeld: maandag 13 t/m zaterdag 18 oktober.
Wanneer is de volgende hellingweek?
Xenofobie trad niet op toen veel bolkers op de Rexona voeren.
Yverige vrouwen hebben de boot gevaren (samen met Hans)
Zo, dat was het weer mensen... tot de volgende Bulletalie!

Floor

Bestuurs Mededelingen

Vereniging Vrienden van Trui

Secretarieel

Net zoals Geeske zal ik mij nogmaals voorstellen: Ik ben Daan Venekamp en ben sinds de oprichting secretaris van VVT, sommigen van jullie kennen me al via de Bolk of het afgelopen jaar uit VVT. Sinds 1999 studeer ik aan de TU Delft werktuigbouwkunde. Komend jaar hoop ik dat alle leden zich meer betrokken gaan voelen bij VVT en Trui zodat wij in maart tevreden terug kunnen kijken op een succesvol jaar.

Het ledenbestand van VVT bevat nu 110 leden. Personen die nog geen lid zijn krijgen nog één laatste brief met inschrijfformulier voor de vereniging, hierna worden zij niet langer benaderd door VVT. Ik wilde iedereen er als secretaris op wijzen dat er achterin de Bulletin algemene informatie is opgenomen omtrent het lidmaatschap van VVT (adreswijzigingen, aanmeldingen en opzeggingen). Zou iedereen zo vriendelijk willen zijn adreswijzigingen zo snel mogelijk door te geven, zo loop je de minste kans om mailings of Bulletin's te missen. Verder stellen we het erg op prijs als er wordt doorgegeven als je studie is beëindigd. Voor in het colofon staat hoe je VVT kan bereiken.

Aangezien dit de eerste Bulletin is die alleen is gestuurd naar de VVT-leden vind ik het extra leuk om jullie alvast te verwijzen naar het promostukje verderop in deze Bulletin over T-shirts, vlaggen caps en eindelijk... kielen!!

Voordat ik iedereen een fijne vakantie toewens wil ik nog kwijt dat het VVT-bestuur zelf ook op vakantie gaat. Daarom zal in de maanden juli en augustus niet worden vergaderd. Telefonisch zullen we in deze maanden moeilijk bereikbaar zijn, gebruik bij voorkeur ons e-mail adres: vvt@bolkhuis.tudelft.nl.

Fijne vakantie,

*Daan Venekamp,
Uw secretaris*

Van de voorzitter

Dag allemaal,

Er is mij voor het eerst gevraagd om een stukje te schrijven voor de Bulletalie. Dit is de eerste keer, omdat ik in maart het voorzitterschap van Marijn heb overgenomen. En zoals gebruikelijk moet ik me dan eerst even voorstellen. Nou daar gaan we dan. Ik ben Geeske Veen, 24 jaar en studeer niet aan de TU. Nee, ik werk (op dit moment) voor een thuiszorg-organisatie en studeer maatschappelijk werk en dienstverlening aan de Haagse Hogeschool. Naast deze toch wat drukke combinatie vind ik het erg leuk om er wat bij te doen. Dat werd het voorzitterschap van de VVT. Einde kennismaking!

Wat kunnen jullie van mij en de beide Daans verwachten? In de eerste plaats willen we een leuk en gezellig bestuur vormen. Het moet voor ons leuk blijven om bestuur te zijn. Dus vergaderen we ongeveer een keer per drie weken. We zijn nu bezig met het compleet krijgen van de ledenlijst. Er zijn nog veel mensen die geen lidmaatschapsformulier hebben ingevuld en, waar wij het idee van hebben dat ze het toch leuk zouden vinden om op de hoogte te blijven van de bottersoap. Ook hebben we tijdens de ledenvergadering, afgelopen maart, goed naar jullie geluisterd. We zijn bezig met het ontwerpen van T-shirts en vlaggetjes. En we gaan er toch echt wel vanuit dat we die voor het verschijnen van de volgende Bulletalie af hebben en dat jullie er eigenlijk al mee op vakantie zijn geweest.

Tot een volgende Bulletalie.

Goede vakantie en een vrolijke groet,

Geeske Veen
Voorzitter VVT

Einde Bestuursmededelingen

De varende eerstejaars

Zo'n drie weken geleden werd ik door Ruben gebeld, of ik niet een stukje voor de Bulletin wilde schrijven. Het was volgens hem iets bijzonders dat een eerstejaars zoveel bottert als ik (eerstejaars weekend, week in Friesland en Paasweekend). Dat is misschien wel waar, maar ik vind het nog lang niet genoeg. Ik heb intussen al een boel meegemaakt op de botter, en ook veel geleerd.

Bijvoorbeeld dat je niet door de sluis van Ternherne moet jagen als er een sluiswachter aanwezig is. Het was de week in Friesland, Jasper was schipper die week. Wij waren onderweg over het Prinses Margriet-kanaal naar Sneek toen Age en Jasper op het idee kwamen om de door de sluis te jagen. Even voor de mensen die de sluis niet kennen: het gaat om een waterkering in het Prinses Margriet-kanaal. Er zijn gescheiden vaarwaters met een muur ertussen, de hele sluis is ongeveer driehonderd meter lang. Kortom, de ideale plek om te jagen.

Age en Jasper stapten aan de kant en jaagden, of beter gezegd wij jaagden hen naar het einde van de sluis. Alles ging deze keer goed. Maar, een paar dagen later kwamen wij er weer langs, de andere kant op, en wij besloten weer te jagen. Het ging goed totdat wij langs het sluiswachterhuisje kwamen. Toen kwam er een hele boze sluiswachter naar buiten. Hij begon te schelden tegen Jasper. Wat wij aan het doen waren en waarom onze motor niet standby was (voor de sluis staat namelijk een bord dat je niet door de sluis mag zeilen tenzij de motor standby staat.) Verder wilde hij Jasper een proces-verbaal geven. Gelukkig konden wij hem overtuigen dat onze motor met een druk op de knop aan was en dat dat onze definitie van standby was. Uiteindelijk liet hij ons gaan na de belofte dat wij nooit meer door zijn sluis zouden jagen.

Een andere belevenis hadden wij in Leeuwarden. Het was 31 maart en wij wilden door Leeuwarden richting Dokkum/Lauwersoog. Weer even voor de niet-kenners: op 1 april begint het seizoen in Friesland weer en dan draaien alle bruggen, zo dachten wij in ieder geval. Op dinsdagavond waren wij nog door een stel bruggen gevaren (ze draaien tot 19:00). We waren echt blij toen wij nog om vijf over zeven een brug verder mochten varen. Een brug te ver bleek de volgende ochtend, want toen Jasper aan de brugwachter vroeg of wij door de brug mochten varen zei deze: "Ja, prima, maar de volgende bruggen draaien nog niet vanwege uitgelopen werkzaamheden". Wij zouden er om zeven uur 's avonds wel doorheen kunnen.

Dat was natuurlijk niet een idee dat onze aansprak. Dus

besloten wij maar om richting Harlingen te varen. Toen kwam de volgende domper: op de brug achter ons stonden ook mannetjes in oranje hesjes te werken, dus lagen wij tussen twee bruggen vast. We hebben uiteindelijk tot één uur moeten wachten tot wij weer door de brug konden. Om de ellende compleet te maken moesten we grote delen van de dag motoren. Zo kan het ook eens tegen zitten op de botter. Gelukkig heeft de stemming er niet veel onder geleden.

Dit is zijn maar een paar gebeurtenissen uit mijn botterleven. Er zullen er nog veel meer bijkomen..

Teigetje.....

Rutgers Teigetje werd in een weekend op de Botter in de mast gehesen..... Blijkbaar is het Teigetjes lot. Als iemand anders het niet doet, dan doet hij het zelf wel. Lees de volgende passage maar uit: 'De Tao van Poeh' door Benjamin Hoff.

De wijze kent zijn beperkingen, de dwaas niet...

Om te laten zien wat we bedoelen is er geen beter voorbeeld te bedenken dan Teigetje, die zijn beperkingen niet kent. O, neem mij niet kwalijk, hij zegt dat hij ze nu *wel* kent. Goed, maar laten we ons in elk geval nog voor de geest halen hoe hij er één leerde kennen. Roe en Teigetje waren op een ochtend in het woud aan het wandelen en Teigetje praatte over alle dingen die Teigetjes zoal kunnen doen....

'Kunnen ze vliegen?' Vroeg Roe

'Ja,' zei Teigetje, 'ze zijn goede Vliegers, Teiges! Reuzevliegers!'

'Ooo!' zei Roe. 'Kunnen ze wel zo goed vliegen als Uil?'

'Ja,' zei Teigetje, 'ze willen alleen maar niet'

En nadat ze nog een poosje in dezelfde trant hadden doorgepraat, kwamen ze bij de Zes Pijnbomen:

'Ik kan zwemmen,' zei Roe. 'Ik ben eens in de rivier gevallen en toen zwom ik. Kunnen Teigetjes zwemmen?'

'Tuurlijk! Teigetjes kunnen alles.'

'Kunnen ze beter in bomen klimmen dan Poeh?'

‘Bomen klimmen kunnen ze ’t allerbest. Veel beter dan Poehs.’

En voor ze ‘t wisten zaten ze in de hoogste pijnboom en konden niet meer terug. Ja, ja. Niet zo best. Maar toen kwamen Poeh en Knorretje eraan en natuurlijk had Poeh meteen door wat er aan de hand was. Nou ja, niet *meteen*...

‘Het is een Jagular,’ zei hij.

‘Wat doen Jagulars wel eens?’ vroeg knorretje, in de hoop dat ze ’t nu niet zouden doen.

‘Ze verstoppen zich in de takken van bomen en laten zich vallen als je er onderdoor loopt,’ zei Poeh. ‘Dat heeft Janneman Robinson me verteld.’

‘We moesten er maar liever niet onderdoor lopen, Poeh. Hij mocht eens vallen en zich bezeren.’

‘Ze bezeren zich niet. ’t Zijn zulke verbazend Goeie Vallers.’

Knorretje bleef het gevoel houden dat het een vergissing zou zijn om onder een verbazend Goeie Valler te gaan staan, en hij wou juist hard teruglopen om iets te gaan halen dat hij vergeten had, toen de Jagular iets tegen hen riep.

‘Help, help,’ riep hij.

‘Dat doen Jagulars nou juist altijd,’ riep Poeh opgewonden. ‘Ze roepen help, help, en als je dan opkijkt, laten ze zich boven op je vallen.’

Maar tenslotte kwamen Janneman Robinson en Iejoor er aan en werd er een Vangzeil geconstrueerd. Toen sprong Roe naar beneden en was Gered en toen sprong Teigetje (min of meer) en was Gered (min of meer):

Er was een gekraak en een geluid of er iets scheurde en een verwarde hoop van hen allemaal op de grond. Janneman Robinson en Poeh en Knorretje raaptten eerst zichzelf op en toen raaptten ze Teigetje op en het alleronderste lag Iejoor.

‘Je had iedereen wel een hoop last bezorgd, hè Teigetje?’

‘Maar ik heb er wel van geleerd,’ zei hij een beetje ontwijkend.

‘Heus waar?’

‘Tuurlijk. Zóiets zal je me echt niet meer zien doen,’ zei hij, alsof hij het wel een beetje geloofde.

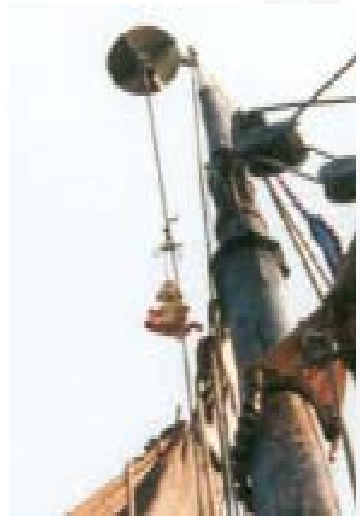
‘Ja,’ zei hij. ‘Roe en ik gaan zwemmen.’

‘O. Nou vergeet dan niet een eindje touw mee te nemen.’

‘Een eindje touw? Waarom een eindje touw?’ zei Teigetje.

‘O, voor ’t geval je iemand in het water ziet vallen,’ zei ik.

‘Waarom heb *ik* daar nou niet aan gedacht?’ zei Teigetje.

Advies voor Rutger: Neem de volgende keer ook maar een zwembroek voor Teigetje mee.... Zoals je ziet gaat hij zwemmen.

Rexen

Als je nou even iets verder kijkt dan je botterneus lang is, blijkt dat er ook nog andere boten bestaan. Ik heb het dan niet over plastic dingen als j-22's, supersnelle trimarans of andere, uit kevlar en koolstof-vezel opgetrokken jachten, maar over echte boten. Van Hout.

Neem nou de Rexona, een prachtige kotter, van hout (en wat beton, maar ok), een erg leuke boot om eens mee te varen. Het Bolk-Rexona weekend was de gelegenheid die ik heb aangegrepen om dat eens uit te proberen. Nou dat was leuk zeg...

We hadden de eer, met Bolkers een weekend met de Rex te mogen spelen. Niet zomaar een weekend, nee, het eerste weekend dat er weer met de hemelsch-blaauwe schone werd gezeld, na onderhoud en restauratie. We begonnen met het zoeken en aanslaan van de zeilen. Toen ik aan boord kwam, was een deel hiervan al gedaan, enkele enthousiastelingen waren vooruit gereisd om dit karweitje te klaren. Resultaat: het doek dat aan de giek en gaffel was vastgeknoopt bleek inderdaad het grootzeil te zijn, dat ging helemaal goed. Maar dan, daar voor, langs dat stag moet toch een fok omhoog gaan, en niet een groot stuk doek dat er wel op lijkt maar het stiekem toch niet is. Het bleek dus toch de kluiver te zijn, die zo op een hoopje op het voordek meer op een fok lijkt dan het ding dat daadwerkelijk de fok is. Het leek logisch dat de fok bovenin een dwarsbalkje had (waar de val aan vast zit, heeft vast een mooie naam) en de kluiver niet, maar dat bleek niet de te volgen logica te zijn. Maar goed,

g e w e n s t e

Ondertussen hadden we ook al gevaren, op de vrachtwagenmotor, die met zijn zes cilinders de boot ook echt wel vooruit krijgt, maar we hoopten het toch ook nog op een wat natuurvriendelijker manier te kunnen doen. Dit is overigens wel goed gekomen, we hebben de natuur mogen voelen.

Eerst dus op de motor, naar Muiden. Een mooi plaatsje waar je ook nog langs een leuk schip vaart bij de ingang, waar je met een beetje fantasie zo kapitein Haak en zijn piraten op ziet varen. We wilden water tanken, want dat was er niet, en zonder water kun je geen koffie zetten. Vandaar. Toen we vertrokken uit Muiden, het was alweer een uur of drie, hadden we de zeilen op orde en werd het tijd om ze te gebruiken. We zetten koers naar Hoorn, met een mooie ruime wind, die helaas al heel snel inzakte naar heel erg weinig Beaufort, dus hard ging het niet. Wel leuk met de kluiwer in galop gevaren, en gespeeld met de aanwezige bommen om wat laarzen te zetten. En Cornelis was aan boord, dus die moest ook weer wat, denk aan het proberen jezelf omhoog te hijsen in het stoeltje en door de hele boot te schommelen, maar vooral hard tegen de mast aan te komen en op het voordek enzo. Gewoon Cornelis dus.

Zo ging het rustig om het Paard van Marken heen en linksaf richting Hoorn. Onderweg alle tijd voor een diner op het dek en voor een aantal vrolijke opvarenden (eerstejaars en Bouke) om te stoeien voor een plekje op een matras in de zon.

Maar ineens werd het wat minder rustig, uit deze wolk kwam wel regen. En niet zo'n beetje ook, het was zo'n bui waarbij je op het moment dat je door hebt dat hij is begonnen eigenlijk al doorweekt bent. En dat was natuurlijk niet alles, want waar rook is is vuur, dus waar regen is is wind. Veel wind. Erg veel wind zelfs. Op zich geen enkel probleem voor de Rexona, die houdt er wel van, maar je moet wel even omschakelen.

Toevallig hadden we net de fok al gestreken. We kwamen al wel in de buurt van Hoorn en zagen het niet zitten om nog een uur over het laatste stukje te dobberen. Maar de kluiwer

alle drie de genoemde zeilen zagen er gehesen en bol geblazen door de wind een stuk beter en ineens ook een stuk logischer uit.

Maar zover was het eigenlijk nog niet, want het zeil hijsen zonder schoten is iets wat je toch liever niet doet. De fokkeschoten, Hans wist wel hoe ze eruit behoorden te zien, maar dat hielp helemaal niks, waren verdwenen. Niet te vinden, totdat een van ons toch nog maar een keer in het motorhok ging kijken en ergens in een krat in een hoekje de toch wel heel heel touwtjes had gevonden.

stond nog. Die wilden we rustig laten zakken als de fok niet meer zo in de weg zou staan. Maar dat was dus niet zo rustig meer. Het ging wel, we hadden gelukkig genoeg mensen aan boord die wel aan een touwtje willen trekken, maar zo'n zeil is best groot en wil heel graag heel hard klapperen. Alles overleefd, en zoals het hoort bij een dergelijke bui, wordt het weer prachtig rustig weer als je alles naar beneden hebt gehaald. Tijd om te pompen dus. De Rexona heeft een paar pompen op het dek staan waar je een losse pompstok in moet steken. Helaas schoot deze eruit toen Geeske hard bezig was de boot te legen. Het dek was glad, ze verloor haar evenwicht en viel met een harde klap op de gaffel. Dat deed pijn, de gaffel gaf echt niet mee. De volgende ochtend leek het met de hoofdpijn wel mee te vallen, na een borreltje, wat spannende verhaaltjes van ome Joram en een goede nacht slaap, maar helaas bleek het maandag toch nog een lichte hersenschudding te zijn.

Hoorn. Het was druk. De havenmeester vond zelfs dat het echt nog nooit zo druk was geweest. De volledige chartervloot van het Markermeer en omstreken had bedacht naar Hoorn te gaan. Onze eigen Trui trouwens ook. We lagen ongeveer vijf dik het sluisje naar de binnenhaven te blokkeren. Niks mis mee, totdat een stel opgeschoten jongelui het leuk vond de tweede van de vijf charters midden in de nacht los te knopen van de rest, alle verloopstukjes van de walstroomkabels in het water te gooien en zo nog wat dingen als bloemperkjes op een boot te gooien. Ik ben er overigens dwars doorheen geslpen. Verder was Hoorn zoals Hoorn is: erg gezellig. Probeer vooral de verleiding van het Kroegje met zijn Jug-time te weerstaan, anders heb je de volgende dag hoofdpijn.

We hadden de volgende dag geen hoofdpijn en gingen mooi op tijd weg om terug te keren naar Amsterdam. Aan de wind, een mooie stevige wind, en kruisen. Met weinig wind wil de Rex niet zo, maar als het waait, dan gaat het geweldig. En hoog aan de wind ook, geen probleem. We hadden alleen nog geen handig plan van aanpak voor de fok tijdens de overstag, je moet namelijk de fokkeschoot naar voren toe aantrekken en je bevind je dan dus precies op de plek waar de klapperende schoothoek met twee zware ijzeren ogen en een dikke harp langskomt om je een paar tikken te geven. We hebben het zekere maar voor het onzekere genomen en de fok bij elke overstag laten zakken en opnieuw gehesen. Dit moet toch handiger kunnen.

We hebben het een heel eind volgehouden, tot de slagen steeds korter werden en we ook een probleempje kregen met de grootschoot, die bij het aan de wind varen scheef aan het blok trekt. Het laatste stukje ging dus weer op de motor, net zoals we waren begonnen.

Alles bij elkaar een erg leuk en gezellig weekend, waarbij blijkt dat het op een boot zonder zijzwaarden ook hard werken kan zijn. Ik kan iedereen dan ook absoluut aanraden de kans te grijpen en een keer mee te gaan op een volgend Bolk-Rexona weekend.

Groet,

Over zwaarden, zeehonden, vuurtoren, knuffels en braden op het voordek: Het voorseizoen!

7, 8 en 9 maart

“We gaan eerst nog even naar de Super, dan gaan we varen.” Zo begon op 7 maart van dit jaar voor mij het seizoen 2003. Trui lag bij station Blaak als een Glimmende Godin op ons te wachten. Hoogste tijd om weer op pad te gaan! Op de plof voeren we langs Gouda, Waddinxveen en Alphen aan de Rijn. Op een gegeven moment hadden we een windkracht 8 in de rug en gingen we met een gereefde zelf-gijpende fok met een bloedvaart richting Amsterdam.

We hadden bedacht dat het leuk was om eerst richting Bunschoten-Spakenburg te gaan, in plaats van direct naar Enkhuizen. Tot ieders opluchting was de Hollandsche Brug nog niet verzakt en konden we met ons glimmende scheerhout (kuch) er ruim onder door. Het eerste weekend eindigde dan ook BU-city, waar we voor Trui een plekje vonden achter de HK8. Laat ik het subtiel houden: er heeft wel eens een mooiere boot met die registratie gevaren :-b.

15 en 16 maart

Het weekend daarop gingen we vroeg uit Bunschoten weg, want we hadden een mooi streven voor die dag: Workum. Daar lagen netten van Trui en Hans wilde die graag gaan ophalen. Helaas had de wind daar een heel ander idee over. Een zwakke waai uit de verkeerde hoek had een tergend resultaat: We hebben een halve dag naar Almere moeten kijken. Het duurt echt onmogelijk lang als je de westkop van Flevoland wilt ronden, voordat je dat uit de hand gelopen dorp kwijt bent. We hebben zelfs het kasteel nog mogen aanschouwen...

Aangezien het al vrij snel duidelijk werd dat we Workum maar voor een andere keer moesten bewaren, werd besloten Hoorn met een bezoekje te gaan vereren. Zoals altijd ging het vinden van een geschikte kroeg onsch Botteraarsch tamelijk goed af. De uitdaging van de avond zat 'm in het spelletje “Get the Pitcher”, waarbij de volgende ochtend wel duidelijk was wie er had verloren (ik noem geen namen, dat doe je niet bij mede-bestuursleden). We gingen al redelijk vroeg weer op pad, want Enkhuizen moesten we nou toch wel halen. Echter; de wind had wederom andere plannen met ons. Hij volgde ons voorbeeld van de avond ervoor en ging uit.

Tja, wat moet je dan? Motor? Nee, laat dat ding ajb. uit! Bomen met je donder! We hebben de zwaarden (die planken aan de zijkant...) van de bolders afgehesen en vanaf het randje van het voordek naar achteren gelegd, zodat je twee meter meer loopruimte hebt om te bomen. Als je dan met z'n tweeën evenwijdig de boot vooruit duwt, kun je best wat vaart lopen. En het is ook nog eens best leuk... voor

een meter of 200; en dan ben je op. Leuk om eens te proberen als de wind ècht weg is, maar we vonden het toch wat overdreven om Trui helemaal naar Enkhuizen te bikkelen. Daarom hebben we uiteindelijk toch de plof maar aangedaan om waarschijnlijk voor de laatste keer door de oude sluis weer het IJsselmeer op te drijven en de afslag ZZM te nemen. Een erg geslaagd weekendje!

4, 5 en 6 april

Het duurde tot en met 4 april voordat ik Trui daarna weer tegenkwam... in Lemmer. Er was in de dagen daarvoor al vrij fanatiek rondgevaren, maar omdat de wind er weer ouderwetsch Hollandsch flink zin in had, zat de Waddenzee er helaas niet in. Friesland in en slootjes sjeezen dus! Na een flinke shopping-run gingen we op pad naar Sneek. We vlogen door slootjes van 1,5 Botter breed en soms werden we dan ook kansloos in een bocht de modder ingezet. Erg leuk om mee te maken, zo'n polder-cross. 's Avonds in Sneek (voor wie het dorp niet kennen: kijk op een schoppen-aas, of op het etiket van een fles Joustra) hebben we ons in eerste instantie door de plaatselijke jeugd laten rondlijden. Later heeft de groep zich gesplitst om in twee kuddes verder te pilzen.

De volgende ochtend zijn we fris en fruitig weer verder gegaan met onze net-genoeg-water-verplaatsing. Onder weg hebben we nog koffie gedronken tegenover het restant van de Nooigedacht schaatsenfabriek in IJlst. Je maakt best leuke dingen mee in Friesland. Zo scheurden we tegen de middag over een slootje met na 1,5 km een brug. We hadden alleen de fok staan, waarmee we door hem stukjes te laten zakken de snelheid konden regelen. De brugwachter zag ons in de verre verte aankomen en deed alvast z'n licht op groen, om vlak voordat we er waren de brug te openen. Erg aardig J. De tocht voerde ons naar Staveren, wat ons de perfecte uitgangspositie gaf om de volgende dag naar Enkhuizen te cruisen. De avond bestond vooral uit het consumeren van bier en het ouwehoeren over seks en alles wat daar ook maar enige relevantie zou kunnen hebben. Tja, je moet wat hè (in Staveren)?

Zoals gezegd, Enkhuizen was het doel. Er stond een wind met genoeg zelfvertrouwen, dus in eerste instantie hesen we alleen een fok. Niet op de gangbare manier, maar als *breefok*: de wind in de rug en onderaan de aap een pikhaak met twee schoten eraan vast. Dit concept werkte verassend goed (In het verleden had men nog wel eens een echte breefok aan boord. Dit was dan een rechthoekig zeil; een vroege voorloper van de spinaker eigenlijk).

Later hebben we er ook nog een soort bree-kluiver bijgehesen. Omdat we nogal vroeg bij Enkhuizen waren, zijn we nog even omgekeerd om nog wat lekker arbeidsintensieve overstages te maken.

11 t/m 14 april

Vier hele dagen èn goed weer. Dan is het duidelijk: de Waddenzee op! In een vrij rap tempo zijn we naar de Stevin sluizen gezeild, om na een dag lekker genieten van wind en zon voor Texel te gaan liggen. Vastlopen was het plan, maar dat lukte niet zo. Daar heb je dan weer een anker voor...

Om 5 uur 's ochtends zijn we opgestaan om even na hoog water weer verder te varen. Helaas zijn we niet de goede kant op gegaan, dus na een half uurtje en een motorgeul van 600 meter lag iedereen weer vredig te slapen. We zouden zeker tot 16:00 uur vastliggen, dus konden we tot 10:30 uur uitslapen en de hele dag van de zon genieten. Het weer werkte vrij aardig mee met het doorkomen van de dag.

Hans en Bas vonden het toch allemaal wat lang duren en besloten dat ze wel eens wilden weten hoe de braadspil (of *breespil*) nou precies werkt. Samen sleepten ze de grote dreg 300 meter van de boot (de lijn hadden ze verlengd met alle landvasten) en toen we bijna los waren bikkelden ze met de hulp van Cornelis de boot stukje bij beetje vooruit. De breespil blijkt het beste te werken als je de lijn er twee keer om de spil heen slaat en er één persoon die lijn constant onder spanning houdt. Twee anderen draaien met pompstukken de spil rond. Eenmaal los zetten we koers naar Harlingen en vlak na het vallen van de avond lagen we daar aan de kant. Na het eten gingen we daar samen met Peter van Ravenstein een plaatselijke horeca-ondernemer gelukkig maken.

Om de een of andere duistere reden kwam m'n hoofd de volgende dag maar moeizaam op gang. Er was echter nog een probleempje, namelijk met het gas: het was op. Peter had aan boord van de Condor nog wel een flesje staan, dus gingen we dat eerst even ophalen. Daarna gingen we om precies 12:00 uur weer de Waddenzee op. Doel: Terschelling. Van de bemanning

waren alleen Hans, Marieke, Frank, Jeroen en ik nog over, want Bas en Cornelis waren in Harlingen afgestapt. Full-time maten dus J! De tocht verliep erg voorspoedig en na een heerlijke maaltijd zijn we nog even het dorp ingeweest. Daarna ben ik nog even teruggegaan om nog een paar foto's van de Brandaris-bij-nacht te nemen. Toen ik terugkwam had Hans het hele maaltijdkastje gereorganiseerd: er waren 2 potten pindakaas (tegenvaller!), 5 potten jam en 7 potten chocolade-pasta aan boord. O ja... en 17 soorten kruiden. Dat worden feestelijke eitjes de volgende keer !!!

De laatste dag van ons avontuur hoefden we alleen maar terug naar Harlingen te varen. Walter zou de volgende week daarvandaan vertrekken. De reis verliep bijna zonder incidenten. We hebben alleen langs de vliestroom ruim

een uur vastgelegd. Dit gebeuren wekte een zekere nieuwsgierigheid bij een zeehond, die vooral de kleine dreg (die achter Trui hing) erg interessant leek te vinden. Het beest cirkelde rond de lijn naar het anker en terug en liet zich regelmatig dichtbij de boot zien. Op een gegeven moment rook hij zelfs even aan het boven water stekende deel van de ankerlijn. “Straks bijt hij er nog in!” “Nee joh, dat doet zo’n beest niet.” HAP... munch, munch. Hans joeg ‘m maar snel weg. Tja, wat moet je dan zeggen als je op de Bolk terugkomt?!

“Hoe was het?”

“Prima, we zijn alleen de kleine dreg kwijtgeraakt”

“Ow, wat is er gebeurd dan?!”

“Een zeehond heeft de lijn doorgeknaagd...”

“...eh...”

Nee, dat gaat niemand geloven. Gelukkig hebben we de foto’s nog! Met een goed verhaal op zak hebben we de boot in Harlingen geparkeerd en zijn we terug naar Delft getreind.

18 t/m 21 april

Wederom vier dagen voor de boeg! Omdat we de boot dus in Harlingen hadden laten liggen, konden we meteen de Waddenzee op. Het doel was wederom Terschelling. Deze keer was de uitdaging alleen wat groter. In het begin ging alles OK, maar bij het opgaan van de Westmeep kregen we zowel de stroom als de wind tegen. We hebben ongeveer 3 uur op dezelfde plek opgekruid, voordat de kentering kwam. De wind was echter inmiddels aangetrokken tot een krachtje 7, wat er globaal op neer komt dat iedere golf die aan de voorkant van de boot opspat ook het achterdek raakt. Bikkelen dus. Tientallen overstages en vooral erg, erg veel water later kwamen we totaal uitgeput op Terschelling aan. Nadat we gekookt en gegeten hadden hebben we in het dorp nog twee biertjes gedronken en daarna is iedereen terug op Trui uitgeput in slaap gevallen. Het was een loodzware maar erg gave dag J!

’s Nachts besloot de wind er nog een klein schepje bovenop te doen en de volgende dag kon er uitgebreid uitgeslapen worden. Ik heb ik het dorp gezocht naar briketten die geschikt zijn voor ons kachelkje, maar er waren alleen open haard blokken. Die slurpt het kachelkje binnen 5 minuten leeg, dus die heb ik maar niet gekocht. Toen ik bij Trui terugkwam was iedereen net begonnen met opstaan. Varen zat er niet in, dus we moesten verplicht een dagje vakantie houden op het eiland. Oei, wat erg...

Samen met Walter en Aalke-Lida ben ik naar het Noordzeestrand (bij West aan Zee) gewandeld, terwijl de rest hout ging sprokkelen. Terschelling is een erg mooi (en groot) eiland. Voordat je bij de Noordzeekust bent, moet je een fikse wandeling maken. Maar het is absoluut de moeite

waard! Op de terugweg hebben we nog wat dennenappels geraapt voor in de kachel. Toen we terugkwamen bij de boot had de rest bijna het avondmaal klaar en na wat welverdiende biertjes en een goeie hap zijn we met z'n allen nog een stuk over het eiland gebanjerd.

Aan alle wind komt een eind en ook ons “briesje” was op zondag afgezwakt tot ca. windkracht 4. Tijd om weer te vertrekken dus! Een lange dag varen lag voor de boeg. Alles verliep voorspoedig en tegen het vallen van de avond kwamen we op een paar kilometer langs de plek waar we een week eerder voor anker waren gegaan. Deze keer was ons doel echter niet Harlingen, maar de afsuiddijk. De zon had ons de hele dag warm gehouden, maar op een gegeven moment houdt dat ding toch op met schijnen om zich met de andere kant van de aarde te gaan bemoeien. Een beetje Botterzeiler weet wat dat betekent: tonnetjes spotten en peilen! Wederom bleek dat je met een paar vuurtorens (O, wat staan die dingen tactisch!) één tonnetje per uur en 110 tot 150cm water prima kan wadzeilen. Alleen de wind begon wat veel af te zwakken. Tegen middernacht bereikten we de Lorentzsluizen en na een half uurtje waren we weer op ons gehandicapte authentieke vaargebied: Het IJsselmeer. Op 500 meter van de sluis zijn we voor anker gegaan en na wat biertjes hebben we de nacht verder doorgebracht met slapen.

Ook de laatste dag van mijn verhaal liet de zon het wederom niet afweten. Een strak blauwe lucht, een zwak-tot-maig windje... alle ingrediënten voor een heerlijk dagje cruisen op weg naar de thuishaven. Vier zeiltjes omhoog en gaan. Het zou een dag worden met een exorbitant hoog dekslet-gehalte. In korte broek en T-shirt dobberden we naar Enkhuizen. Tamil, mijn Tijetje, was ook mee. En juist voor hem zou het een zware dag worden. Na wat mislukte pogingen van Hugo om ‘m te ontvoeren, stortte de rest van de bemanning zich op mij om hem van me te ontnemen. De actie lukte helaas en 1 minuut later hing Tamil aan een galgje, dat al de hele middag klaar had gelegen, bovenin het vlaggenlijntje... Via het deklukje bij het fornuis heb ik Tamil even later kunnen bevrijden, al raakte ikzelf bij die actie enigszins gewond L.

De wind was inmiddels op, dus moesten we het “diezeil” bijzetten. Even voorbij Medemblik hebben we toch maar weer de zeilen gehesen, om het laatste stuk met een laars in de fok verder naar Enkhuizen te kruijen. Na het relaxed strijken van de zeilen en de laatste opruimwerkzaamheden in het vooronder konden we richting station, om de trein richting Delft te pakken. Binnen no time vlogen er enkele doppen en kurken het raam uit, zodat we na ongeveer twee uur lichtelijk aangeschoten de Bolk betraden om nog één laatste Beerenburgje te nemen...

Al met al een geweldig voorseizoen, met erg veel wind, zon en vaartijd!

Promo

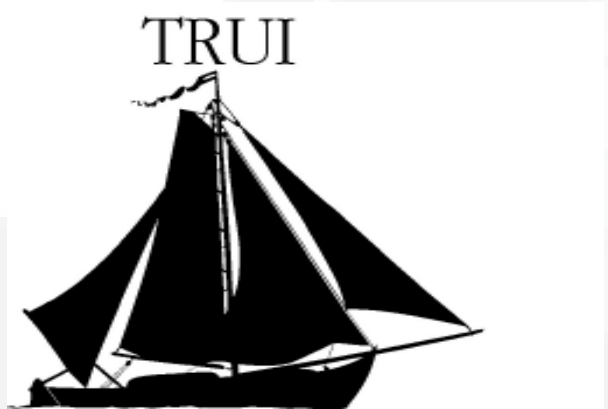
T-shirts

Ga je van de zomer lekker varen op de Wadden of wandelen in de bergen? Er zijn nieuwe T-shirts van VVT, de kosten zijn €5,- per stuk en zijn vanaf de verschijning van de Bulletalie te koop bij het bestuur. Er zijn twee soorten shirts met dezelfde opdruk: één in “navy blue” met witte opdruk en één in grijs met donkerblauwe opdruk. Indien gewenst is er de mogelijkheid de T-shirts op te sturen, in dat geval worden ook de verzendkosten in rekening gebracht. Betaling bij het bestuur uitsluitend contant, in het geval van levering per post sturen wij een rekening mee.

Kielen

Zoals de meeste van jullie waarschijnlijk al weten zijn er nieuwe kielen in bestelling, VVT heeft voor de laatbeslissers nog een aantal kielen extra besteld. Heb je dus nog geen kiel besteld en wil je er wel een? Neem dan zo snel mogelijk contact op met VVT, let wel op=op. Voor alle duidelijkheid; de kosten van een kiel zijn om en nabij de € 35,- en worden in de eerste of tweede week van juli verwacht.

Op de rug wordt onderstaand logo gedrukt, het borstlogo is hetzelfde als bij de T-shirts. Natuurlijk kunnen de kielen ook thuis worden bezorgd, de verzendkosten zijn dan wederom voor de ontvanger.

Caps & Vlaggen

VVT heeft behalve naar kielen en T-shirts ook gekeken naar baseball-caps en vlaggen. Jammer genoeg weten we niet of er genoeg animo is voor het bestellen en laten drukken van caps en vlaggetjes. Daarom zouden we jullie willen vragen om, indien geïnteresseerd, hierover een

mailtje te sturen naar VVT@bolkhuis.tudelft.nl of je naam op te schrijven op de lijsten op het botterprikbord. Bij de caps moet ook worden gerekend op ongeveer € 5,- per cap. Het gaat hier om een navy blauwe pet met witte opdruk. Aan de voorzijde boven de klep staat het VVT-logo (zoals op de borst van de T-shirts), op de achterkant de tekst “TRUI”.

Voor een vlag betaal je €10,- tot €15,- de vlag is 16 cm hoog en 55 cm lang, voorzien van koordje en rondom gestikt, de druk is een “volledige doordruk” (de andere kant heeft dan de afbeelding in spiegelbeeld). Om een idee te krijgen staat hieronder een mogelijk ontwerp.

Algemene Informatie

Vereniging Vrienden van Trui

De Vereniging Vrienden van Trui (VVT) is een vereniging die een grote betrokkenheid tussen haar leden en de Botter BU 130 tot doel stelt. En is opgericht in maart 2002.

Zij is onder andere verantwoordelijk voor De Bulletalie, sponsoring en promotiemateriaal.

Contributie

De contributie bedraagt voor studenten € 5,- en voor niet-studenten € 10,- per kalenderjaar. De contributie kan overgemaakt worden op giro 9356042 t.n.v. Vereniging Vrienden van Trui..

Aanmelden

Aanmelden geschiedt uitsluitend via een aanmeldingsformulier die u kan verkrijgen door contact op te nemen met de vereniging.

Afmelden

Afmelden kan alleen schriftelijk, met opgaaf van reden.

Adreswijzigingen

Adreswijzigingen bij voorkeur schriftelijk of per email sturen aan VVT.

Voor (email)-adressen en telefoonnummers zie de colofon voorin de Bulletalie

Algemene Informatie

Stichting tot Behoud van de BU130

De Trui is een 13,44 meter lange eikenhouten visbotter uit 1875. Het schip wordt in de vaart gehouden door de Stichting tot het behoud van de BU130. De doelstelling van deze stichting is om het schip, in een authentieke staat, te behouden voor de toekomst. Deze doelstelling wordt verwezenlijkt door het schip te verhuren aan de leden van Harpyia en De Bolk, aan oud-leden, aan mensen van de telefoonlijst en aan incidentele andere huurders. Dankzij de opbrengsten van deze verhuur en met geld uit fondsen, giften en sponsoring kunnen we het schip onderhouden.

Het varen

Van begin maart tot 1 mei:

? Weekenden of weken voor de mensen die meeklussen of op andere wijze meehelpen. Om het jaar is Trui in die periode niet op het IJsselmeer te vinden, maar bijvoorbeeld in Zeeland. Het accent ligt in deze periode op de opleiding van maten en schippers.

Van 1 mei tot begin oktober:

? Elk weekend wordt er gevaren met groepen die de boot inclusief schipper en maat huren.

? Gedurende de zomervakantie wordt het schip voor volledige weken verhuurd.

Van begin oktober tot begin december:

? Tijdens de stichtingsweekenden, bij temperaturen lager dan 10 graden, varen alleen nog de echte mannen en vrouwen en is Trui vaak helemaal alleen op het IJsselmeer. Het accent ligt hier op een loeiende kachel, warme truien en warme chocolade melk met slagroom.

De opleiding

Om met het schip te kunnen varen zijn altijd minimaal een schipper en een maat nodig. Omdat een schipper over een grote hoeveelheid kennis en ervaring dient te beschikken, is het opleiden van schippers en maten zeer belangrijk voor het voortbestaan van Trui. Het huidige opleidingssysteem Dogma II kent drie klassen: Starter, Maat in opleiding en Schipper in opleiding, waarbij in elke klasse de kennis en vaardigheid toeneemt, om maat of schipper te worden op Trui.

Het onderhoud

Ieder jaar ligt Trui 's winters in de Oude Haven in Rotterdam en begin februari ligt de botter

een week lang op de helling van Koningspoort aan de Oude Haven. Van half december tot eind februari zijn er klusweekenden in Delft op De Bolk of aan boord in Rotterdam. In de kerstvakantie onderhouden we op De Bolk al het losse houtwerk. Ook repareren en tanen we dan de zeilen. Door zoveel mogelijk van dit onderhoud zelf te doen blijft ook op dit gebied kennis en kunde bewaard.

De Huurprijzen

Weekend	E 400,-	studentenprijs:	E 350,-
Midweek	E 500,-	studentenprijs:	E 425,-
Week	E 780,-	studentenprijs:	E 660,-
Losse dag midweek	E 200,-	studentenprijs:	E 170,-
Losse dag weekend	E 250,-	studentenprijs:	E 210,-
Stichtingsweekenden (*)	E 12,50	SIO's (*):	E 5,-
Visserijdagen (*)	E 15,-		

Om voor de studentenprijs (15% korting) in aanmerking te komen, moet de meerderheid van de bemanning, exclusief schipper en maat, uit studenten/scholieren bestaan.

*) per persoon per dag

Gelden

Betalingen ten behoeve van de stichting kunnen geschieden via girorekening 3030194 tnv

Telefoonlijst

Deze wordt niet in de online versie weergegeven

PTT Post

Port betaald

